HERRENS TJÄNARE

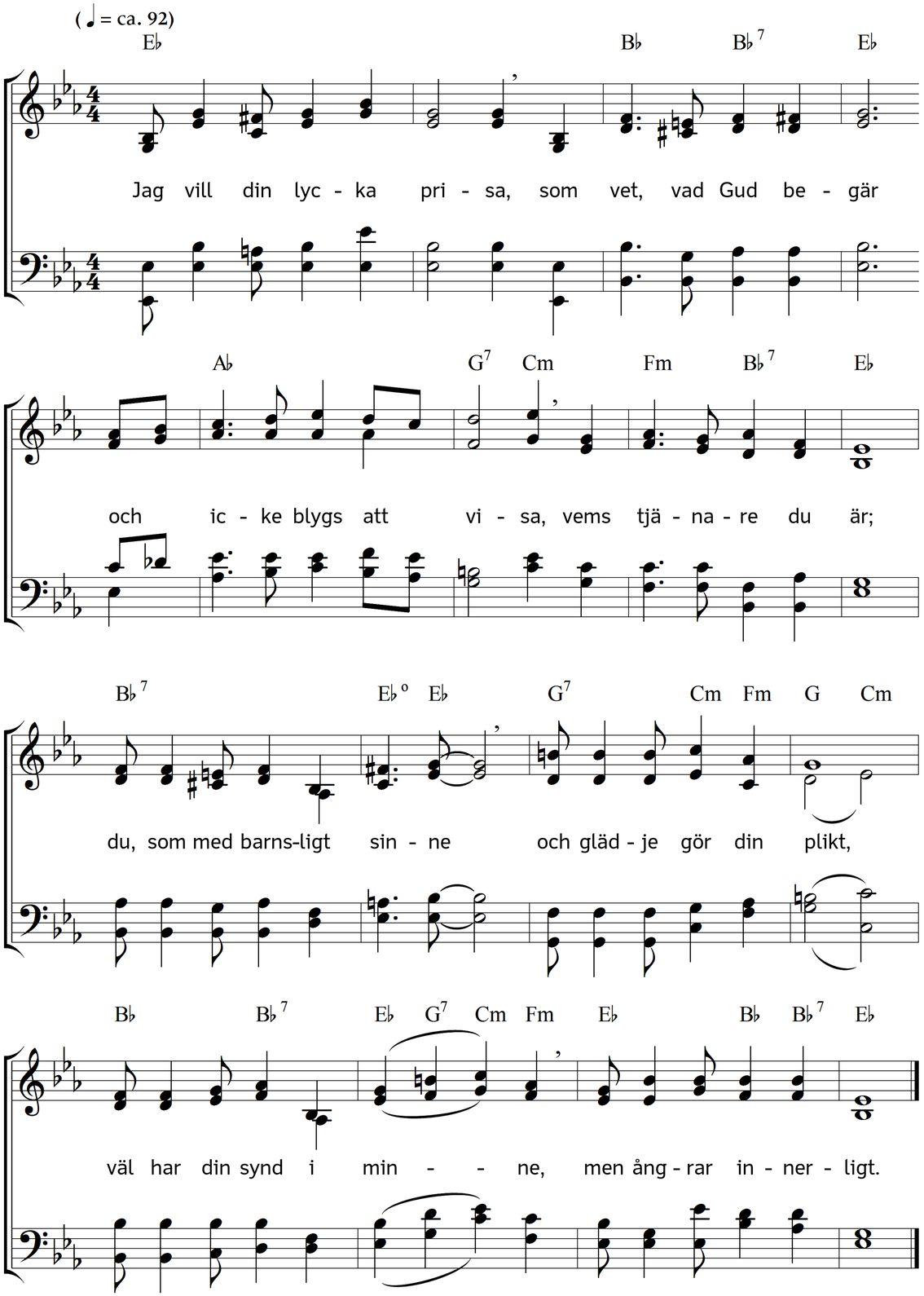

2. Som tjänarinnans öga
på varje vink ger akt,
du blickar mot det höga
och håller trogen vakt.
Du följer minsta maning
så tålig, tyst och still.
Dig säger re'n en aning,
vad din förtrogne vill.

3. Och aldrig någon märker,
att bördan trycker dig.
Du känner den, som stärker
och stöder innerlig.
Mot allt, vad här dig sårar,
du vet den rätta tröst
och ler igenom tårar,
tryggt lutad mot hans bröst.

4. Väl sorger kunna tvinga
dig djupt i dalen ned.
Dock vet: din sorg är ringa
mot den, din Herre led.
Och vill det stundom brista,
ditt sinnes tålamod,
tänk på hans stund, den sista,
vad han för dig utstod!

5. Han med sin frid dig fyller,
och lyser upp din stig.
Hans sol din väg förgyller,
han stadigt leder dig.
Du stundom ner vill digna –
han räcker dig sitt stöd,
ej tröttnar att välsigna
och hjälper dig i nöd.

6. Vem vill dig väl förmena,
en lott, så rik, så skön!
Vem ville icke tjäna
sin Gud för sådan lön!
I sorg- som fröjdedagar,
i sommar som i höst,
du gör, vad Gud behagar
och har i Gud din tröst.

7. Hur hastigt tiden ilar
för den med Herren går!
En gång dock tryggt du vilar,
En gång du friden når.
Till ordet självt vi vädje, –
"Du trogne tjänare!
Gå in i Herrens glädje
från möda, sorg och ve!"

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2016 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/493/